Коли мене присипле листом
Або снігами занесе,
Прийди, кохана, з падолистом,
Щоб розказати про усе.

Про те, чого недоказали,
Коли по долі йшли удвох,
Про невідвідані вокзали
Для нас, одвічних скоромох.

А ще про те, як чудувався
Я, посивілий чоловік,
Коли твій сміх у небо рвався,
Щоб там зостатися навік.
Вішеград